

גוני גלי: מכתבך היה באמת חבוש מאד. אמנם קבלתי בימי חיי הארוכים מכתבים ומזורים לא פחות, אינני סרב בת מחוסר-חברה, אינני מעוניינת שתאמר לי מה ואיך אני, או לכתוב אליך.

אולם אם באמת משעמם לך ר' חברתך היחידה היא חתול, הוסף ר' כתוב אלי, אולם אני לא אענה לך. משום שאני עצלה, ובי. לא חשוב, נעצם.

זא מספיק וזא די

אחד המכתבים המשעשעים ביותר ש' קיבלתי בעת האחרונה הוא מפתח-קואי צעיר, הרוצה משום מה, שאכנה אותו "ג'ושנה" (890/368). סיסמתו היא (תו"ד) "הא מספיק ולא די בשלטון ויתאיו" אולם לא כנלך דת המכתב משעשע.

הוא ככה בפעם הראשונה לפני 21 שנה, פת מספיקה כדי לרכוש את החבר'ה וזו הבאות: קומה נכונה (1,52,5), רזה והקף מתניים 1,99,9 מ', קרח פחות שלש (נשארו 3 שערות), בירי ימין הסרה אצבע (החמישית), ברנל שמאל שתי אצבעות מיותרות (הראשונה והחמישית המקשות על נעילת נעליים). אין הוא, "בעל ריח כביוני", כפי שהוא אומר, אולם לער' גת זאת הוא יודע 12 שפות על בורין (1) עברית, (2) עברית (3) עברית... (12) עברית. הוא מסוגל לשוחח על כל הנוש' אים, החל ממקארתו וכלה באור' נליון. על זו הרוצה להתכתב אתו להיות לא פחות מ-13, לא יותר מ-30' ולהיות חרוצה בכתיבת מכתבים.

המודה בשבילי

את הבחירה לנושא ההתכתבות משאר צעיר בן ה-17.5 (890/369) לנערה שלא תהיה פחות מגיל 16. הוא הסתפק בציון העבודה שהוא אמנם איננו נאה ביותר, אולם בעל רגשות חברתיים. על הנערה, כמובן, להיות חמודה.

מה שיותר לויפטר...

צעירונות (890/370) בת 16. תלמידת ב"ס תוכנית מקצועי ותלמידי-הטוענת כי חסרונה היחיד הוא מעט שימוע ער' דת על נוסף, רוצה להתכתב, ומאוחר יותר כנראה גם להיפגש עם צעיר בניל 10-18 בונד בית-ספר תיכון, סלוני, ש' יאהב כמות, מוסיקה, תיאטרון, ציור ופסול, שיהיה לו כסף כדי לשלם רק כשכיל, עצמו בעד הקבורים בתיאטרון ותערוכות. עליו לאהוב גם ספורט, רי' זורים וטיולים. לו אסור להיות שמן. גם לא רזה. ושילח תמונה.

זא כשהובן, לא לכרי

(890/371) טוען שלמרות נילו (81) הוא מרגיש את עצמו צעיר יותר. הוא חושב את עצמו שאופיו אינו חזק ביר' חר, והוא ננדר לעתים אחרי דברים ש' באופנה כנון כתיבת מכתבים לרות. אם אין לו חוש-הומור, כפי שטוענים ירדיו, הרי יש לו לפחות חוש-זקורת להומור של אחרים. הוא לא הצליח עדיין להת' נכד כליג על זיקות-הציונות שכתב ב' נעוריו, ולעתים קרובות קורא לו מפגנו לעזוב את האוניברסיטה וללכת לשרת כוקר. יש לו טעם אינסטינטי במוסיקה (לא צייקובסקי, לא בטהובן ולא מרק (לברי).

שמעת ע...?

פלה: — איך כלכלם את פיהו של רכנינות? הוביבת, אל נחסי כלל. אפילו היקולם לא יוכלו היה לעשות דבר בני' דון. נשארה לך רק בריחה אחת: להתי' עם מהן, או לשלד את כל חברותיך, פתתהלנה להתחלך בצמר-גפן כאזננים.

שידע לו

הנה: — זה אחד המשחקים הישנים ביותר: הבחור מבקש את הבחורה להפ' סיק להפגש זמן מה כדי להוכיח כפיכ דגשותיו ואז... הוא חוזר אליך תחילה אדיב, אחר כך חביב, אחר כך בטע מת' שלא תשימי לב לשאר הבחורים. אל תת' כלכלי, כתי, עשוי כמותו. נשפי עליו רוח לעתים חמה, לעתים קרה, ופושתי, צורבת מאקפאה. הוא חושש שאת אר' הכת אותו יותר מדי? הרניעו אותו עד כדי כך שלמחרת יחשוש שאינך אהבת אותו מספיק, ואז יהיה תורו להיות ה' שואל שאלות. אין לך כוח לשחק משחק זה? ובכן, הפני לו את עורפך החמוד.

אנוכי, אנוכי

דוד: — מרגיו איתך שכל הראשים מופנים והעינים ננעצות בנערך כאשר שונכס נראים יחד. דומני שאתה מקנא מכתבת, לא לה, כי אם בה. מה במכת' מקמאי נענדה? להיפך, עליר להיות נאה ככך. כי אתה באמת כל כך אנוכי בשלך. שאתה נראה לי במכתבך, הרי שתי דברי צדירי להחניף לאנו של, שהנערה הופיה היא בחירותך. ואם יודע עצמה משתעשעת מכן, סימן שהרבר חסר לה אצלך. אני בטוחה שאף פעם לא אמרת זה ששמלתה מדינשה את צבעי-עניה.

במרחב

מצרים

יריות פתיחה

בשבוע שעבר ניצב ראש-משלת מצרים, גמאל עבד אל-נאסר, במרפסת הקדמית של ב"יך-הבורסה באלכסנדריה, מתחת לשעון החשמלי הענקי. כמה מטרים מתחתיו, בכ' כר-מוחמד עלי, המתמשכת בדמות פרסה, התגודד המון בן 100 אלף איש.

מעל למרפסת, התנוססה כתובת גדולה בערבית: מטה תנועת-השחרור הלאומית. לצדו של עבד אל-נאסר, שהיה לבוש מדים צבאיים קמטים במקצת, ניצבו אורחים מסודרין וחברי מועצת-המהפכה. המעמד ביקורו של הרודן המצרי באלכסנדריה, כי מסגרת סיור-יבוק בכל רחבי מצרים, לכבוד חתימת ההסכם האנגלי-מצרי.

שמונה כדורים. הנאומים אך החלו, והקהל עדיין לא עלה אל השלבים העליון נים של ההתלהבות, כאשר היהודו בכיכר שמונה יריות בוו אחר זו: במרחק של מטרים ספורים מעבד אל-נאסר והאורחים הנכבדים, נופף מצרי צעיר, לבוש-מזרחית, באקדה אוטומטי, המסיר אש לעבר שליטה של מצריים.

מירגאני חאמזה, שרה-החינוך הסודאני, שבא להתארך אצל נאסר, צנח ארצה כשהוא מנופף בידו השמאלית המגואלת בדם. על פניו נכרו אורות כאב והפתעה. לידו, מי שש אחמד באדר, מזכיר תנועת-השחרור באלכסנדריה ומארחו של נאסר, את הנקב שבכתפו, אחר צנח ללא הכרה.

נאסר עצמו לא נפגע. האינסטינקט של חייל קרבי וחתיק עורר אותו לונק אל מאד חורי דוכן-הנאומים המכוסה מיקרופונים. רק כאשר נפסקו היריות ושאות הקהל הכ' הירו ללא צל של ספק כי המתנקש נתפס, יצא האיש מספר אחד של מצריים ממחבו' או.

שיהרגו אותי! היתה זו הודמנות מצויינת לנאסר להפגין מחשבה מהירה של קצין קרבי, קול של רבי-סמל ודרמטיות של שחקן זול. הוא פרש את זרועותיו לרוחחה. זעק בקול היסטרי:

גברים! השארו במקומכם! בני חורין! גמאל עבד אל-נאסר הוא הדובר אליכם! ה' נסיון להרוג אותי נכשל! הם לא הרגו את עבד אל-נאסר. שיהרגו אותי! אני מו- כן למות למענכם!

שעה קלה לאחר מכן שידר רדיו קהיר את הנאום המוקלט, מרגע היריות ועד ל' זעקותיו המבהולות של נאסר. במ דורת החודשית תואר המתנקש כשרברב מקהיר ו' חבר באירגון האחים המוסלמים הבלתי-חוקי (העולם הזה 687). שבא יחד עם עוד שלושה חברים, לאלכסנדריה בכונה להרוג את נאסר.

כל זר, טמא. מגמת החקירה במקרה זה היתה ברורה מראש: השוטרים התכוונו להוציא מפי המתנקש הודא' מלאה, שת' טיל את כל האשמה על מהיגות האחים המוסלמים. יחד עם זה היה ברור כי המל' חמה הקרה, שהתנהלה בין הכת הצבאית: המצרית לבין האחים המוסלמים משך חוד' שים רבים, התחממה, הגיעה לשלב של כדור- שים וח'מרי נפץ.

תוך 24 שעות, הושלכו לבתי הכלא המצרי ריים למעלה מ-400 עצורים, ובניהם אל-חור' דיבי עצמו, שנעצר באלכסנדריה. אשמתם: שייכות פעילה לארגון האחים המוסלמים. קצין משטרה הודיע בנימה של אופטימיות: צוהלת כי, לדעתו, יגיע מספר העצורים ל-600 לפני שהמשטרה תעבור לשלב חדש במלחמתה באחים.

בפעם הראשונה בתולדות הארגון הקיי' צוני במצרים, נראה כי נמצא כוח המסוגל להתמודד עם האחים, אולי גם להנחיל לו' מפלה ממשית.

המאבק שהוחרף עלידי מרירות אישית, היה למעשה קרב בין שני זרמים שונים: של לאומנות, ששאפו לשלטון בלתי-מוגבל על המוגיה המפגרים של מצריים.

עבד אל-נאסר ותנועתו ניסו להוליך את מצריים בנתיב של לאומנות אירופית-מודר' גית לעומת זאת טרבו האחים המוסלמים, בראשותו של המדרוך העליון חסן אל-חור' דיבי, להתפשר עם רעיונות מערביים, הטיפו להתבלדות מורחית-קנאית ולשנאה עזה של כל דבר זר.

בה בשעה שגמאל עבד אל-נאסר וחבריו לכת הצבאית האמינו כי הם יוכלו ללמוד

צליחת הכנרת

(המשך מעמוד 10)

קפיים, יצאו לטבריה התחננו לרשות ל' השתתף במירוץ. רק כאשר הכריזה עדנה שהיא שחינית אמריקאית, הגיעה לארץ במיוחד כדי להשתתף במשחה, צורפה לר' שימת המתחרים. יחד איתה צורפה גם מלכה, אשר סיפרה בטון נוגע ללב כיצד התאמנה משך שנה שלמה לקראת המשחה, אך שכחה ברגע האחרון לשלוח בקשה בכתב. למחרת היום הגיעה מלכה למטרה הראשונה בין משתתפות-המשחה. עדנה הגיעה שלישית.

המשכר חלף

הפעם היה מספר המשתתפים מצומצם יותר, אולם המלאכה היתה קשה פי עשר. כאשר דגיעו הנערות מול טבריה, עברו כמעט את מחצית הדרך, נראו כעומדות על סף אפיסת-כוחות. סירת מנוע של המש' טרה באה לבדוק אם הכל בסדר, סיירה בשטח משך דקות מספר. הסמל הממונה

הנהגת האחים המוסלמיים במצרים
ריאות של רבי-סמל

על הסירה הזהיר את השחיניות מפני הרוח המערבית הגוברת, יעץ להן להתקרב אל החוף, לא להסתכן בגלים הגדולים, שית' רוממו בלב-הים.

על אף כל זאת החזיקו שתי השחיניות מעמד, גברו על נקודת-המשבר. מכאן ואילך — עד למוצא הירדן, מול דגניה — היו תנופות ידיהן ורגליהן כמעט אוטומטיות. 9 שעות, 20 דקות ו-40' שניות לאחר שנכנסה המימה בקרבת טבתה, הגיעה מל' כה טנבאום אל נקודת-הגמר. שם חיכו לה שני שוטרי-חיפויים מלאי התלהבות, כיבדו אותה כמות גושות של ברכות, מעלות ועוגות ותה חם, ועזרו לה לקרצף את השומן מעל אבריה החטובים.

עשרים דקות לאחר מכן, כאשר ירדו הירימוזים על פני הכינרת והחוף כמעט ולא נרא' לעין, דרכו גם רגליה של עדנה על קרקע מוצקת. היא היתה מאושרת: היא לא תגיע למחנה האימונים כטירונית רגילה.

לא היה זה רק נצחון אישי — נצחונן של שתי נערות משוגעות לדבר אחד. היה זה מבצע שפאר את הספורט הישראלי בכללו, ה סיף עלה חרש-מוזהיר לזר-הדפנה של ה' ספורטאיות הישראליות. צליחת הכינרת ל' אורכה לא נפלה ממבצעי השחייה הגדולים של האתמראלית. אנט פלרמן, שחצתה את

מערבית, הכריזו האחים כי כל דבר מערבי הוא רע וטמא. לדעתם, מותר היה לגעת בערכים המערביים השונים רק בשני דב' רים: באש ובחרב.

מלחמת אזרחים? לפני שבועיים קם שיך מוסטפה אלי-סיכעי, מנהיג האחים ה' מוסלמים הסוריים, לחחת את דעתו על הוצאת תנועת האחים במצרים מחוץ לחוק, הורדת חסן אל-חודייבי למחתרת. דבריו הכילו איומים ברורים שכוונו בעיקר כלפי עבד אל-נאסר. "זכרו את דברי" אמר הוא לעתונאים, "לא רחוק היום בו תפרוץ בי מצריים מלחמת אזרחים."

ייתכן כי היריות שגורו בשבוע שעבר היו הסוגיית הראשונה להתגשמות האיום. היו גם אנשים שהכירו היטב את מאבקו של נאסר לפופולאריות, הטילו ספק בכך, הכתמכו על דוגמאות היסטוריות: הרי גם

מחרוזת

הנשיא לא נכלל

מוחמד נגיב, נשיא מצריים לא נכלל ברכישת האישים, אשר האחים המוסלמים זממו לרצחם (ראה ענין). כך הודיע שר ההדרכה המצרי, סאלח סאלם.

האניות הראשונות הטעונות נפט פרטי עזבו השבוע את נמל עבדא, לאחר חידוש הסכמי הנפט בין פרס לבין החברות השונות.

בית הדין הצבאי לערעורים בטהראן אישר השביע את פסק-דין המוות שהוצא על ד"ר חוסיין פאטמי, מי שהיה שר- החוץ של פרס בימיו של מוסאדק. הקונגרס היהודי העולמי נקט בפ' עולה להשגת סניגוריה מעולים ל-13' היהוד' דים שנעצרו במצריים, באשמת ריגול.